

Dersca-n alb-viu !

M Horlaci

Peste satul meu răsare luna
Cu un voal de brumă argintiu,
Stelele pe rând îi duc arvuna
Coborând din ceruri, albul viu.

Noaptea-i albă, rece, liniștită
Satul îmbrăcat ca un viteaz,
Iar natura-n gheață amuțită
Sub înalți nămeți pe dealul breaz.

Străzile-s pustii în toi de iarnă
Numai vântul leagănă copacii,
Se zăresc năluci sunând din goarnă
Amintind c-aici trăiră dacii.

Gerul desenează panseluțe
Pe omătul alb și uniform,
Liniștea se așterne prin căsuțe
Unde copilașii încă dorm.

Fumul din cătune se înalță
Transformând văzduhul cenușiu,
Dar prin văi și lunci la suprafață
Totul a rămas în albul viu.

De M Horlaci.